

forundret mig, at der ikke i saa Henseende er fremkommet noget Forslag, det vil sige, det er jo muligt, at den forretningskyndige Generaldirektør er fremkommet med Forslag derom, men de er da i alt Fald ikke naaet videre end til Administrationens Spidser. Her til Rigsdagen er de ikke kommet. Som sagt, jeg vilde finde det overordentlig naturligt, naar Udgifterne forøges, som jeg ved, de forøges, at Staten da ad nogle for Befolkningen lidet byrdefulde Veje skaffede sig Penge til, at i alt Fald de, der arbejder i disse Etater, kan bære de økonomiske Kaar, vi alle er underkastede, paa en nogenlunde taalelig Maade.

Jeg ser gerne, at denne Sag gaar til et Udvalg, thi det er naturligt, at man ikke her i Tinget — det var ogsaa Forudsætningen for, at Ministeren har spurgt os — skal indlade sig paa Overbud. Kun har jeg altsaa med Hensyn til det første, jeg nævnedes, fundet det naturligt at sige, hvad vi har svaret Finansministeren, men alle Enkeltheder i et Lovforslag af denne Natur bør behandles i et Udvalg. En Udvalgsbehandling kan imidlertid foregaa hurtigt. Udvalgsbehandlinger er ganske vist ofte meget langvarige, men vi har dog gentagne Gange vist, at vi, uden at Resultatet derfor bliver ringere, kan foretage meget hurtige Udvalgsbehandlinger. Til en saadan meget hurtig Udvalgsbehandling anbefaler min Gruppe dette Lovforslag.

Valdemar Olsen: Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) har udtalt om denne Sag, ønsker jeg at rette en Henstilling til den ærede Minister og Tinget angaaende en Uretfærdighed, som efter min Mening indeholdes i § 3, hvor det hedder, at naar samlevende Ægtefæller begge er ansatte i Statens Tjeneste og deres Lønning overstiger 3,000 Kr., skal de ikke have Dyrtidstillæg. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt man overhovedet bør tolerere, at gifte Kvinder er i Statens Tjeneste og optager Pladsen for andre, men naar man tolererer det Forhold, synes jeg, man ogsaa maa gøre sig klart, at samlevende Ægtefællers Fællesfortjeneste ikke slaar til i en Husholdning paa samme Maade, som den samme Fortjeneste vilde gøre det, hvis Manden alene arbejdede i Statens Tjeneste og havde den fælles Fortjeneste. Naar en Hustru skal forlade sit Hjem for at passe sin Plads i Statens

Tjeneste, maa hun nødvendigvis have Hjælp i Hjemmet, og denne Hjælp faar man som bekendt ikke gratis. Jeg vil derfor tro, at man handlede med større Retfærdighed, hvis man gjorde en Undtagelse fra denne Regel og enten satte Grænsen for samlevende Ægtefællers Lønning betydelig højere op end til 3,000 Kr. eller — hvad jeg helst ser — beregnede samlevende Ægtefællers Dyrtidstillæg, som om disse samlevende Ægtefæller var ugifte, saa at de hver for sig fik det Dyrtidstillæg, Lovforslaget foreslaar, at de ugifte Tjenestemænd skal have. Jeg vil bede det kommende Udvalg tage denne Henstilling under Overvejelse, og jeg vil bede den højtærede Finansminister tage velvilligt mod den, idet jeg mener, at man her øver en Uretfærdighed imod de gifte, kvindelige Tjenestemænd.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Da Finansministeren er fraværende paa Grund af Sygdom, skal jeg paa hans Vegne svare de ærede Talere. Jeg maa begynde med at udtale Glæde over, at det har bekræftet sig, hvad Finansministeren udtalte, at ikke noget af Partierne ved Behandlingen af Lovforslaget vil gøre Forsøg paa at forringe det. Regeringen har — ikke mindst paa Grund af den Erfaring, vi gjorde ved Behandlingen af det sidste Lovforslag om Dyrtidshjælp — haft til Hensigt ikke at fremsætte noget Lovforslag, hvis Behandling kunde berede Statens Tjenestemænd Skuffelse. Jeg maa altsaa begynde med at udtale Glæde over, at der ikke af nogen er antydet Ændringsforslag med den Hensigt at forringe Lovforslaget. Paa den anden Side er jeg ikke helt sikker paa, at den Forhandling, som har fundet Sted her ved første Behandling, fuldstændig vil opfylde det Ønske, jeg udtalte, at Behandlingen af Lovforslaget ikke maa berede Skuffelse nogetsteds. Jeg kunde tænke mig, at der ved nogle af de fremsatte Udtalelser paa ny hos Tjenestemændene vil være vakt Forventninger, der ikke fuldt ud kan opfyldes, men Ansvarer derfor vil i saa Fald ikke paahvile Regeringen. Det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Svendsen), nøjedes i Virkeligheden i Overensstemmelse med Partiets Udtalelse til Finansministeren med at konstatere Forskellighederne mellem det foreliggende Lovforslag og det tidligere Lovforslag om Dyrtidshjælp. Det ærede Medlem konstaterede, at man her gaar op til en Lønningsgrænse af 3,000 Kr., at man fra